

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 8 ΤΗΛ. 304461 ΙΔΡΥΤΗΣ: Κ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ ΣΑΒΒΑΤΟ 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1937

ΕΦΗΜΕΡΑ

ΑΣ ΑΝΑΝΗΨΟΥΜΕ

Στην πέμπτη σελίδα του σημερινού φύλλου, δημοσιεύουμε ένα γράμμα του καθηγητή της Ζωσμοιαίας Σχολής στα Γιάννενα κ. Θ. Παπακωνσταντίνου. Κάνει την έκκληση ν' αναλάβει το περιοδικό μας μία συμβιβαστική επέμβαση ανάμεσα στις διάφορες φιλολογικές και πνευματικές διαμάχες του τόπου μας. Απ' όσα γράφει γίνεται φανερό, πως δε ζητά να σταματήσουν οι έρεολογικές συζητήσεις. Δίχως αυτές δεν είναι δυνατό να βοηθήσουμε πνευματική κατάκτηση. Αποτέλεσμα σε όσους πιστεύει, πως μπορούν, φτάνει να το θελήσουν, να προσφέρουν πολλά στον κοινό αγώνα ενάντια στον λογιοκρατισμό και στην αποσοδρόμηση. Μ' άλλα λόγια, τον ενδιαφέρει η τάξη εκείνη των ανθρώπων των γραμμάτων, που θεωρείται, τόσο για τις γλωσσικές όσο και για τις προοδευτικές πεποιθήσεις της, ή πιο ζωντανή κ' ή πιο δημιουργική του τόπου μας.

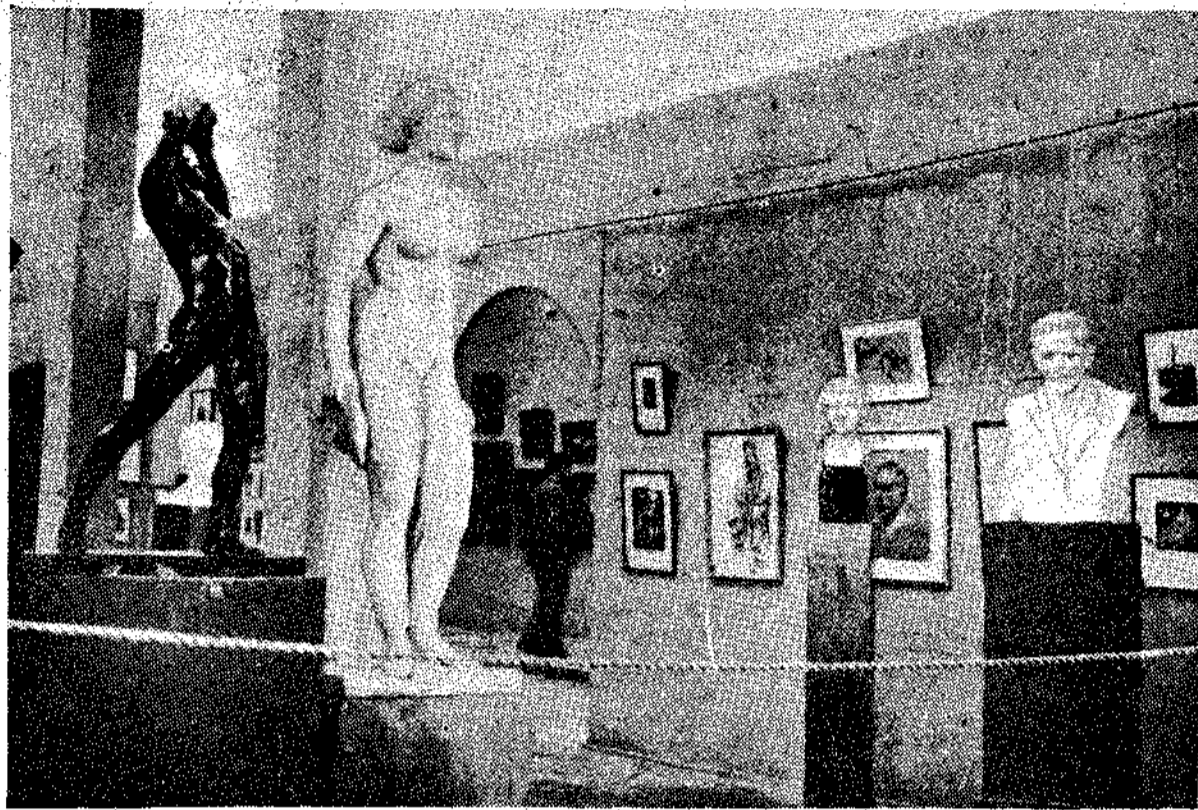
Ποιοι αποτελούν την τάξη αυτή, φαντάζομαι πως δεν υπάρχει κανείς λόγος να καθορίσω. Ο τόπος μας είναι μικρός και, λίγο πολύ, γνωρίζονται οι όλοι.

Εκείνο που ζητά ο επιστολογράφος των «Ν. Γ.» είναι: να συνέλθουμε και ν' αφήσουμε στη μπάλα τους μικρογεωμετρικούς μας, τις μικροφιλοτιμίες μας, τις μικροφιλοδοξίες μας, αν δε θέμε να δούμε, σύντομα, να κινδυνεύει, σθέμελα το μικρό κι' ανεμοδαρμένο απ' όλων των ειδών τις θύελλες πνευματικό οικοδόμημα, που με τόσους κόπους, αγώνες και ήρωαίους ώρθωσαν, μέσα στη συνείδηση του Έθνους, όλες οι φωτισμένες συνειδήσεις από την 'Επανάσταση ως τα τώρα. Διαφορετικά, λέγει επιγραμματικά, οι δάσκαλοι «θα μας ζεύουν πάλι από τα θρονια ληστρικά αναγνώσματα, ψευτοραμάντζα και περιοδικά της κακιάς ώρας».

Τη «συμβιβαστική» αυτή επέμβαση, ως μου επιτραπεί να την αρχίσω σήμερα από τη στήλη αυτή της προσωπικής, σαν άτομο.

Ασφαλώς ο κ. Π. μιλάει, όταν αναλογιστεί κανείς την καταστροφική μανία που μας δέρονει όλους μας, πάρα πολύ ευγενικά. Δεν αρκεί ένα ειρηνικό κήρυγμα, για να συναχθούν τα ταραγμένα νερά της διανοητικής μας τη γαλήνη. Πρόκειται για κάτι πολύ πιο γενικό, πιο σημαντικό, πιο πρωταρχικό: 'Ανάγκη να νιώσουμε, πως ζούμε όλοι μας — όλοι δίχως καμιάν εξαίρεση — μέσα στον πιο αντιπνευματικό, στον πιο κολασμένο, στον πιο απάνθρωπο βάλτο. Σε όλα τα γραπτά μας, σε όλες τις σκέψεις μας, σε όλες τις πράξεις μας, είναι εικόλο, ακόμα και στον πιο άνιστο, ν' ανακαλύψουν τα μικρόβια μιας διανοητικής ελκυσίας. Δεν αρκεί να συμπιλωθούμε, πρέπει ν' ανανήψουμε. Τότε μονάχα θα κατορθώσουμε να διαπιστώσουμε, πως όλες οι εξομολογήσεις μας, όλοι οι αγώνες μας, όλες οι διαμάχες μας, γίνονται όχι έξω από το μυθικό ναό της ανθρωπίνης σκέψης, μα γύρω από έναν πνευματικό άχυρο να έλεεινής μορφής. Οι νικητές δεν χαίρονται κανενός είδους θησαυρό. Την επαύριο του θριάμβου τους φορτώνονται, σαν υπαχύνια, τ' άχυρο που κατάκτησαν, με αγώνες άξιους μιας καλύτερης τύχης. Αυτό ακριβώς είναι το πιο θλιβερό, το πιο σκοτεινό, το πιο αποκρωδωτικό σημείο όλης αυτής της κομικής, μα και τόσο τραγικής αυτής Ιστορίας: οι άγνες μας δεν έχουν καμιά δικαίωση.

Ακόμα και κάτι άλλο: οι διαμάχες αυτές, κατά γενικό τοιλάγιστο κανόνα, διεξάγονται από ανθρώπους ελλεικρινείς. Την πρόθεσή τους την πιστεύω καλοπροαίρετη. Είναι όλοι τους, λίγο ή πολύ, άτομα που πόνεσαν για την πνευματική κατάσταση του τόπου μας. Η βαθύτατη επιθυμία τους στάθηκε να λυτρώσουν και να λυτρωθούν. Ζητούν να ξεφύγουν από την άσφυκτική εμπεδωρα που μας περιζώνει και να εδύρουν τον ούρανό της διανοητικής μας

ΜΙΑ ΓΩΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ «ΤΕΧΝΗΣ» ΣΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.

Όχι, θα είπαμε

ΘΩΜΑΣ ΜΑΖΑΡΥΚ

Την περασμένη Τρίτη πέθανε στην πόλη της Λάνας της Τσεχοσλοβακίας ο Θωμάς Μάζαρυκ, ο «ελευθερωτής» πρόεδρος, όπως τον έχει αποκαλέσει ένας δόκλος της λώας.

Η θέση που κατέχει ο Θωμάς Μάζαρυκ μέσα στις ιστορικές μορφές του μεταπολεμικού κόσμου μας, είναι δόλοτα ξεχωριστή. Η ζωή του ή αφιερωμένη σε μία μεγάλη και δίκαια υπόθεση, παρουσιάζει μία σπάνια τελείωση. Η πλατειά μόρφωσή του, η πνευματική ανωτερότητά του, η δυνατή φιλοσοφική του κατάρτιση, η λατρεία του στο άρχαιο 'Αθηναϊκό πνεύμα, ο βαθύς ανθρωπισμός του, που δεν τον έπρόδωσε ποτέ όσο ψηλά κι' αν ανέβηκε, τον τοποθετούν μέ-

αί, που να μπορούν μέσα σ' αυτόν να φτεροκοπήσουν ελευθερά οι καλύτερες πίστεις τους, οι έλπιδες τους, τα όνειρά τους. Όμως η κατεύθυνση που πήραμε όλοι μας είναι κακή. Αντί να χτυπήσουμε τον κοινό έχθρο, κατατρίβόμεσες σ' ένα μάταιο αδελφικό αλληλοφάσμα. Ξεχνουμε πως μονάχα μία ένωση δσων τιμιών, δσων άξιων, δσων ζωντανών, μπορεί να μας βγάλει από το σκοτάδι της φριχτής διανοητικής νύχτας μας, ώσαν τη Σαϊπήρεια εκείνη στον «Βασιλιά Αήρ»:

«Εάν το λές πολύ που τούτη η άγριότητα μας προνοιάει ως το πετό! Έτσι νομίζεις, μα σαν σε πιάσει κόποσ πόνος μεγαλύτερος μάς μας γρικιάει ο πιο μικρός. Έχεις ξεφύγει μία άρκουδα, αν το φουγιδ σε πάει μπροστά στο κώμα που μονιγκιάει, πέφτει στής άρκοόδας»

το στόμα. Λεύτερος αν είναι ο νους, τότε είναι το σώμα αίσθαντικό.

Η έκκληση που απευθύνω, σαν ελάχιστος εργάτης της έλληνικής διανοησης, στους άλλους μα και στον εαυτό μου, είναι μία: να ενωθούμε όλοι μας, χτεσιν οι φίλοι ή σημερινοί έχθροι, για τον αγώνα τον κοινό και τον άξιο. Μονάχα έτσι είναι δυνατό να ελπίζουμε, πως θα μάς δοθεί κάποτε ν' αντικρούσουμε στα βάθη της έχθρικής νύχτας, τα πρώτα αντιφεγγίσματα της πνευματικής εκείνης ανατολής, που στέκεται ο πιο κρυφός, ο πιο άγνος, ο πιο άγιος πόθος όλων μας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

σα στην παγκόσμια συνείδηση, σύμβολο και παράδειγμα.

Μπορεί άδισταχτα να πεί κανείς, πως ο Θωμάς Μάζαρυκ, ο βαθύς αυτός μελετητής του Πλάτωνα, πραγματώσε, όσο βέβαια ήταν δυνατό μέσα στην σημερινή πραγματικότητα του κόσμου μας, ένα μεγάλο μέρος της παρακάτω ρήσης του μεγάλου φιλοσόφου στην πολύκροτη «Πολιτεία» του, για το πως μπορούσαν να ετύχησουν οι πολιτείες: «Εάν μη ή οι φιλόσοφοι βασιλεύωσι ή τας

πόλεις ή οι βασιλείς τε νυν λεγόμενοι και δυνάσται φιλοσοφήσωσι γησίως τε και ίκανώς και τούτο εις ταύτων ευμάρεια, δυνάμεις τε πολιτική και φιλοσοφία».

ΓΙΩΣ ΔΟΥΛΟΠΑΡΟΙΚΟΥ

Η ζωή του Θωμά Μάζαρυκ είναι ένα άπίστευτο σχεδόν μυστήριο. Γεννήθηκε το 1860 στο χωριό Γκέντικ της Μοραβίας. Ο πατέρας του ήταν ένας άμοσος, νεοελευθερωμένος δουλοπαρόικος των αυτοκρατορικών κτημάτων των 'Αψβούργων κι' η μητέρα του υπέρτρια... Τ' όνειρο που έτρεφε για το γιό του Θωμά ο άμοσος, ήταν να γίνει σιδουουργός. Και πραγματικά, έλασε τα δεκάδη του χρόνια ο «ελευθερωτής-πρόεδρος» μαθήτεψε σ' ένα σιδουουργείο του χωριού του.

Όμως η μοίρα, που τον είχε τάξει γι' άλλους σκοπούς, ήρθε να τον συναντήσει μία μέρα στο πρόσωπο ενός παλιού δασκάλου του, στη βρύση του χωριού του, όταν γέμιζε έναν κουβά νερό για το σιδουουργείο. Ο παλιός του δάσκαλος του έπρότεινε να τον πάρει για βοηθό του. Ο μικρός Θωμάς έγκατέλειψε άμέσως το σιδουουργείο, για να βρεθεί έπειτα από δεκάδη ακριβώς χρόνια (1882) καθηγητής της... φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο της Πράγας!

Κάθε άλλος στη θέση του θα θεωρούσε τερματισμένη τη σταδιοδρομία του και δε θα είχε άλλη φροντίδα, παρά το πως να κοσμήσει τα κειμήλιά του. Ο Βίος όμως έκοιβε πως η σταδιοδρομία του μονάχα τότε άρχιζε. Έθεσε τον εαυτό του στην υπηρεσία του όνειρου ενός δόκλου λαού, που γύρευε να ελευθερωθεί από το ζυγό των 'Αψβούργων.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ

Ο Θωμάς Μάζαρυκ πρωτομπήκε στην Αυστριακή Βουλή το 1891. Άμέσως ανακηρύχθηκε ήγέτης του κόμματος των ρεαλιστών. Ο αγώνας όμως που ανέλαβε ήταν έντονος ήττηθηκε. Ξανάρχεται ζωής στη Βουλή στα 1900 και στα 1907. Σύγχρονα προσπαθεί να διαφωτίσει, με κάθε μέσο, τους συμπατριώτες του. Ο παγκόσμιος πόλεμος τον βρήκε να δοσάνωει κρυφά την εξέγερση των Τσεχών και των Σλοβάκων. Αποεξεορίζεται. Καταλαβαίνει, πως η

τύχη της πατρίδας του θα ποικτεί στο εξωτερικό. Όχι μονάχα έρχεται σ' επαφή με τους ήγέτες των αυστριακών νικητών και τους διαφωτίζει επάνω στην υπόθεση που όπερασιζεί, μα όργανώνει στρατεύματα από Τσεχούς και Σλοβάκους, που πολεμούν στο πλευρό των συμμάχων.

Η μεγάλη μέρα δεν άρχισε να φτάει: Στις 14 Νοεμβρίου 1918, άμέσως μετά την άνακαχή, η Έθνοςνέλευση της Πράγας τον άνακήρυξε ποσό πρόεδρο της Τσεχοσλοβακικής Δημοκρατίας. Ο Μάζαρυκ βρίσκονταν τότε στην 'Αμερική, κοντά στον Ούλλσον, όπου τον είχε πείσει άπόλυτα για τη δίκαια υπόθεσή του την υπόθεση ενός δόκλου λαού. Στην πατρίδα του γύρσε στις 21 Δεκεμβρίου 1918. Τέτοια θρησκευτική ύποδοχή, σαν αυτή που έγινε τη μέρα εκείνη, στο γιό ενός δουλοπαρόικου και μία υπέρτριας του Γκαίτικ, από έναν δόκλου λαό στον άθρωπο που του χάρισε την ελευθερία του, ελάχιστοι μεγάλοι διδρες γνώρισαν μέσα στην παγκόσμια Ιστορία.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΡΕΥΝΑ

Στο σημερινό φύλλο, συγκεφαλατώνοντας τις γνώμες και τα συμπεράσματα που συγκεντρώσαμε με την έρευνά μας για την κρίση του βιβλίου και γενικότερα για τις ποσότητες του αναγνωστικού κοινού και τις αντιλήψεις των συγγραφέων και εκδοτών γύρω απ' όλα τα σύγχρονα πνευματικά ζήτηματα, κλείνουμε την έρευνά μας αυτή.

Σαν συνέχεια θ' ακολουθήσει πολύ σύντομα μία καινούργια έρευνα, στην όποια, σε τύπο φιλολογικών ποστραϊτών, γραμμένων από διάφορους συντάχτες μας, θα δώσουμε την άνασασία των πιο γασοαριστικών εκπροσώπων της νεώτερης λογοτεχνίας μας, έτσι που το άναγνωστικό μας κοινό να πάρει μία γενική αντίληψη της σημερινής εξέλιξης και ποσόδου, που απτελείται στη Νεοέλληνική Λογοτεχνία.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Η Μεσογειακή 'Ακαδημία, που συγκεντρώνει συγγραφείς όλων των μεσογειακών γλωσσών (έάν αντιπροσωπεύεται σ' αυτήν κι' ο τόπος μας, δε μάς είναι άνωστό), θα συνεδριάσει στις 28, 29 και 30 'Οκτωβρίου στο Μόναχο, για να μελετήσει τα άνωστονα προβλήματα του καλού βιβλίου, από τη διεθνή του πλευρά. Πρόεδρος θα είναι ο Ντυσιέλ, που άσχησε πρώτος, όπως είναι γνωστό, τη σχετική καμπάνια στην πατρίδα του.

Ένα τέτοιο συνέδριο όχι μόνο θα καταστοπεί επάνω στα όπια της κρίσης του βιβλίου, αλλά άσφαλώς θα φτάει και σε πρακτικά άφελμα άναμπεράσματα για τη συνεοργασία άνάμεσα στις άμοδιες λογογνώσεις των διάφορων μεσογειακών λαών.

ΑΣ ΓΙΝΕΙ Κ' ΕΔΩ ΚΑΤΙ

Άνεξάστητα αν ο τόπος μας πρόκειται ή όχι ν' αντιπροσωπευθεί στο πασαπάνω συνέδριο, νομίζουμε πως δε θα ήταν καθόλου άτκοπο να γίνει κάτι κ' εδώ για το βιβλίο... πέρα από τα λόγια.

Τα «Ν. Γ.» έκαναν μία πολύτιμη κομπάνια γύρω από το τόσο σημαντικό αυτό ζήτημα, όπου άκούσθηκαν πολλές και διάφορες γνώμες συγγραφέων και εκδοτών. Η κρίση, κάτι χειρότερο μάλλον, ή έγκατέλειψη στην τύχη του του καλού βιβλίου στον τόπο μας, από άμοδιους κι' άναρμόδιους, διαπιστώθηκε με τον πιο άναμφισβήτητο δυστυχώς τρόπο.

Άς πάρουν λοιπόν την πρωτοβουλία ενός σχετικού συνεδρίου στον τόπο μας, είτε οι εκδότες μας, είτε οι συγγραφείς μας, είτε οι διάφοροι λογοτεχνικά σώματα μας, έκτός αν όλοι αυτοί... έπαψαν πιά να ενδιαφέρονται για το έλληνικό βιβλίο!

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ Κ' ΟΙ ΛΛΟΙ χρονικά της παγκόσμιας πνευματικής κίνησης.

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ κ. Γ. ΘΕΟΤΟΚΑ Του κ. Α. Α. Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΑΡΧΗ, δούγυμα Του 'Αλεξάνδρου Πόδοκιν

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΓΑΛΛΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ, διάλεξη Του Λόκ Ντυρτέν

ΡΑΙΝΕΡ ΜΑΡΙΑ ΡΙΑΚΕ Του κ. Μήτσου Παπαηκολάου

ΠΟΙΗΣΗ Τόν κ. Αλέκου Φωτιάδη, Μελισάνθη, Γ. Μυλωνογιάννη, Κ. Καλαμαζή, Β. Τήνου

ΣΑΥΡΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ Του Τοζόη

ΠΡΩΤΟ ΝΟ ΑΣΤΡΟ Της Άνας Νέγκρι

Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΣΑΙΞΠΗΡ Απόδοση της κ. Ν. Βικτωράτου

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ Της κ. Άγγελ. Παναγιωτάτου

Ο ΜΟΤΣΑΡΤ ΣΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ Μετάφρ. Δ. Δ.

ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΠΑΥΛΑ Του κ. Πέλου Κατσέλη

ΜΙΑ ΚΑΤΑΠΑΝΚΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΙΤΑΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ Της Κλωντίλ Σωζέ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ Του κ. Σ. Φ.

ΚΑΙΣΑΡ ΜΠΙΡΟΤΣ, μυθιστόρημα Του Όνορε ντε Μπαλζάκ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΡΧΙΑ ΣΤΑ ΙΚΝΗ ΤΟΥ ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΘΕΟΥ, άπόσπασμα από άνεκδοτο μυθιστόρημα Του κ. Γ. Δέλιου

Ο ΕΝΑΣ ΑΝΤΙΚΡΥ ΣΤΟΝ ΑΛΛΟΝ, διήγημα Της κ. Τατιάνας Σταύρου

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΣ ΘΑΥΜΑΣΜΟΣ Του κ. Πέτρου Σπανδωνιδη

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ, κριτική Του κ. Γ. Μυλωνογιάννη

ΚΡΙΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΓΑΛΛΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Την προσημομένη γρήθη, στις τρέχουσες μέρες, ο έκλεκτος Γάλλος συγγραφέας κ. Λύκ Ντυρτέν, έδωσε στο χιερμόνιο του...

Ο Λύκ Ντυρτέν στο μικρό γραφείο του στο Παρίσι...

Κυρίες και κύριοι, Θα προσπαθήσω απόψε να δώσω μια συγκεκριμένη και σύντομη εικόνα μερικόν φιλοσοφικών ιδεών...

Εξ πρώτων, και άμεσως με ώθηθήσαν στα μνήματα. -Εστί τον ήξερες το μακαρίτη... Πώς δέν τον ήξερα! Αλλά...

ανάγκη να συγγράφω με διάλεξη προσφύρατα περισσότερο, για όσον θέλω να μελετήσω την ανθρωπότητα ανωτέρωθεν...

Ο Ρενέ Λαζόλ, ο διάσημος εξηγητής τούτων συγγραφέων, μας λέγει πως πρόκειται για μία μονομαχία ανάμεσα στην ποικιλία των προσημομένων και στην ένδοξη του πνεύματός του...

Τί είναι λοιπόν η βαλκανική μέθοδος, αν όχι μία αυτοαναδημιουργία; Ο Λαζόλ λέει ότι η Βίβλος, γράφει ο Βαλερόν, από ανάκτηση...

Ας σχεδιάσουμε το φυσικό και σύγχρονα το πνευματικό πορτραίτο μερικόν μεγάλων φυσιογνωμιών των σύγχρονων γαλλικών γραμμάτων...

νερών αλληλεπιδεί, πει, εννοείται, άποτελούν ένα οικοδόμημα άπέραντο, πολυσύνθετο και δυσνόητο...

Με λίγα λόγια, η συνειδηση μας είναι μία αδιάκοπη αναγέννηση ανά αναλογιών, που άποτελούν σε κάθε στιγμή το ζωικό μας κρέμα...

Το παράδειγμα ενός άλλου συγγραφέα, άσπας, φαίνεται να διαφεύγει τη διαίστησά του κάπως στην αρχή της έκθεσής του...

Ας τον καρπό που λυώνει ήδονά μου; Ένα στέμα, και πεδαινωτός βρισκεί τον άφανισμό του μες την...

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΠΟΙΗΤΩΝ RAINER MARIA RILKE

Ο Ρίλκε, Γερμανός η γλώσσα και Τόλκος της καταγωγή, ήταν για όλους εκείνους που ήχησαν στην ποίησή του άποστομα μιας ζωής που κυμαίνεται μεταξύ του άνευρου και του πόνου...

Εκίττο του Ρίλκε από το 1912.

Και όμως για τον ίδιο το Ρίλκε ο θάνατός του δέν είχε κομψή σημασία. Πεθαίνοντας δέν πήγαινε έξω...

Μα ο Ρίλκε έφκει την τέχνη να μην τά φανερώσει όλα και να σταματάει πάντα μπρος σε μία κλεισμένη πόρτα...

Αυτή η ιδέα του θανάτου που απρα με πάθος κάθε τι που άλτρεύει στη ζωή...

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΑ ΠΟΝΤΙΚΙΑ ΚΑΙ Η ΝΥΦΙΤΣΑ

Μα ό φαμίλια από ποντικά διάλεξε για κατοικία, ενός μαγειριού θεμέλια κ' έγγιζε και παροικία...

Μα ό φαμίλια από ποντικά διάλεξε για κατοικία, ενός μαγειριού θεμέλια κ' έγγιζε και παροικία...

Μα ό φαμίλια από ποντικά διάλεξε για κατοικία, ενός μαγειριού θεμέλια κ' έγγιζε και παροικία...

Μα ό φαμίλια από ποντικά διάλεξε για κατοικία, ενός μαγειριού θεμέλια κ' έγγιζε και παροικία...

ΑΝΤΑΣ ΝΕΚΡΙ ΠΡΩΪΝΟ ΑΣΤΡΟ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ)
'Ισως ο θρῶνος να μην είναι στο γυμνάσιο...
'Ημερες που 'ελε αρχίζεις να νερ...

Εν' απομνημόνευ του τελευταίου δεκαετημορίου του Αθηνάϊου βίωσεται...
Καί παροξυσμοί νευρικού κυρτωτού την άφρον παύση χρομιά και δίχως...

Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΣΑΙΞΠΗΡ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ)
'Επειτα άρχισε ένα μεγάλο δέλητρο...
'Επειτα άρχισε ένα μεγάλο δέλητρο...

ΤΑ ΑΣΚΛΗΠΕΙΑ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ)
Μά την διεύθυνση του μεγάλου Ιεροσολύμων...
Μά την διεύθυνση του μεγάλου Ιεροσολύμων...

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ

Ο Βοσώς της 'Υφείας, που έσφηνίσε στο μόνον του χώρου της δεξιάς...
'Εργεται κατά την 'Εβραϊκήν...

Χίτρωτο είνε 22 μ. 5600 και η δριζύνη...
'Εργεται κατά την 'Εβραϊκήν...

ΜΟΝΣΙΚΗ

Ο ΜΟΤΣΑΡΤ ΣΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ

Πρός τον πατέρα του, Μόναχην στις 19 του Φεβρουάριου 1778.
Πολύ αγαπητέ μου πατέρα,

Ελπίζω να λάβατε τα δύο τελευταία μου γράμματα. Στο τελευταίο γράμμα για το ταξίδι επιστροφής της μητέρας μου, τώρα όμως, μετά το γράμμα σας της 12ης, βλέπω πώς ήταν τέλεια περίττο. Ποτέ μου δεν φαντάστηκα πως θα εγκρίνατε το ταξίδι με τους Βέμπερ, ούτε και τό-

Αυτά που μου γράφετε με τέτοιο περαχτικό τρόπο για την εδωμένη παρέρτα πούκανα με την κόρη του αδερφού σας, πολύ με λυπούν. Όμως εφόσον τα πράγματα δεν είναι και στην πραγματικότητα έτσι, δεν έχω ν' αποπαντήσω τίποτα σ' αυτά. Όσο για τον Βάλλερσταν δεν ξέρω τι να πω. Στον Μπέκε ήμωνα πολύ επιφύλακτικός και σοβάρος. Και στο γέμισμα των αξιωματικών καθόμωνα μ' επιβλητικότητα και δεν έπιασε κανένα ούτε μια λέξη. Αλλά όμως ως τα παραλείψουμε, τα γράφετε έτσι, πά-ντα στο ίδιο στυλ.

Αυτά που γράφετε για τη δ-δασ Βέμπερ: «In» όλα αθήναια, κι όταν τάγραφα ήξερα τόσο καλά, όσο κι εσείς πώς εν' ακόμα νέα, πώς χρειάζεται και πώς πρέπει να παίζει πρώτα στο θίατρο, μόνο πού μ' ορισμένους ανθρώπους πρέπει και να είσαι συχνά να προχωρεί σιγά-σιγά. Αυτοί οι καλοί άνθρωποι κοράμπι-καν πιά εδώ. «Εκ-τός απ' αυτό, σ' αυτό που μου γράφετε να τα γράφω όλα στον πατέρα μου. Στο μεταξύ, ενώ το γράμμα έφτασε προς το Σάλτσμπουργκ, έλεγα ελι την ώρα: «Ας περιμένει ακόμα λίγο, εν' ακόμα πολύ νέα κίλη. Απ'ό μένα δέχονται τα πάντα γιατί βασίζονται πολύ σ' εμένα. Τώρα ακριβώς ο πατέρας μου μήλοσ κατά συμβουλή μου στην Κα Τσοκάν, (ήθεσος) για να μείνει την κόρη του ήθοναίκα. Εν' όλα αθήναια όλα μου γράφετε για την Βέμπερ, εκτός από ένα, δηλαδή πώς τραγουδά σαν την Γκαμπριέλι. Δεν θα έ-μω άρεσε καθόλου εν τραγουδούσα μου. Όποιος άκουσε την Γκαμπριέλι λέει και θα λέει πως δεν εν' τίποτ' άλλο παρά μία που μπορεί να εκτελεί περίσσοτα και κατακαλιμάτα. Κι' όμως μόνο γιατί τα εκτελούσε με τόσο ξεχωριστό τρόπο, βάζε θαυμασμό, που και πάλι δεν κρατούσε περισσότερο από την τέταρτη φο-ρά που την άκουσε. Δέ μπορούσε ν' άρεσε ως τό τέλος. Τα προσάνα τα κοράζονα. Κι' είχε τό άτυχημα να μη μπορεί να τραγουδήσει. Δεν ήθεσε σέ θέση να βαστήξει όσος έ-πρεπε μίαν δόκλινη νότα, δεν έ-χε μέσον όρο στη φωνή της, δεν ή-θεσε να συνεχιστεί, με μία λέξη τραγουδούσε με τέλην, όμως χωρίς νό. Αλλά όμως τραγουδού έτσι που βασικός μου, ή άνατί και ή ύπακοή μου για ούς;... Περισσότερα δέ λέω. Όσο γι' αυτά που με κατακρίνετε για τη μικρή τραγουδίστρια σ'ό Μόναχο, πρέπει να διολογήσω πώς ή-μωνα μεγάλος γάδωρος για να γράφω μία τέτοια μεγάλη ψευτιά. Δεν ξέρει ακόμα τι θα πεί τραγου-δι. Η αθήναια είναι πώς για μία κοπέλλα που έμωσε μουσική πριν τρεις μήνες μόνο, τραγουδούσε εξάι-ρετα. Εκτός απ' αυτό είχε μία πολύ εύχάριστη καθαρή φωνή. Η ατία που την έπαυόσα τόσο είναι βέβαια γιατί από τό πρωτ' ως τό βράδυ δεν άκουγα τίποτ' άλλο, παρά τί δεν υπάρχει καλύτερη τραγουδίστρια σ' όλη την Ευρώπη. Όποιος έν την άκουσε, δεν έχει άκούσει τίποτα. Δεν τολμώσα να φέρω αντίρρηση απ' τη ή μία γιατί ήθελα να κάνω τον κόσμο φίλο μου κι' απ' την άλλη γιατί έρ-χόμωνα κάτ' εύθεία από τό Ζάλτσ-μπουργκ, όπου κάνουν τον άθωρο-πο με έξουνησιος την αντίρρηση. Όμως μόλις έμωνα μόνος γελούσα με την καρδιά μου. Γιατί να μη γλάσω και στο γράμμα μου προς ε-σάς; Αυτό δέν τό καταλαβαίνω.

Αυτά που μου γράφετε με τέτοιο περαχτικό τρόπο για την εδωμένη παρέρτα πούκανα με την κόρη του αδερφού σας, πολύ με λυπούν. Όμως εφόσον τα πράγματα δεν είναι και στην πραγματικότητα έτσι, δεν έχω ν' αποπανήσω τίποτα σ' αυτά. Όσο για τον Βάλλερσταν δεν ξέρω τι να πω. Στον Μπέκε ήμωνα πολύ επιφύλακτικός και σοβάρος. Και στο γέμισμα των αξιωματικών καθόμωνα μ' επιβλητικότητα και δεν έπιασε κανένα ούτε μια λέξη. Αλλά όμως ως τα παραλείψουμε, τα γράφετε έτσι, πά-ντα στο ίδιο στυλ.

Η Κωνσταντίνη Μότσαρτ, η γυναίκα του μουσικού.

Βέβαια, σοβάρω στο μυαλό μου, με τις τότε συνήκες μου. Όμως ε-βίσα τό λόγο της νύχης μου να ούς τό γράρω. Ο κ. Βέμπερ δέν ξέρει πώς είναι για μένα τα πράγματα. Βέ-βαια και δέν τό λέω ο κανένα. Α-φού λοιπόν έπιθυμούσα νάμια σέ τέ-τοια κατάσταση, που να μην έχω ά-νάγκη από κανένα, να στεκόμιασε όλοι μας οικονομικά καλά, σ' αυτή την κατάσταση, έίχασα, πώς για την κόρη του ήθοναίκα. Εν' όλα αθήναια όλα μου γράφετε για την Βέμπερ, εκτός από ένα, δηλαδή πώς τραγου-δά σαν την Γκαμπριέλι. Δεν θα έ-μω άρεσε καθόλου εν τραγουδούσα μου. Όποιος άκουσε την Γκαμπριέλι λέει και θα λέει πως δεν εν' τίποτ' άλλο παρά μία που μπορεί να εκτε-λεί περίσσοτα και κατακαλιμάτα. Κι' όμως μόνο γιατί τα εκτελούσε με τόσο ξεχωριστό τρόπο, βάζε θαυμασμό, που και πάλι δεν κρατού-σε περισσότερο από την τέταρτη φο-ρά που την άκουσε. Δέ μπορούσε ν' άρεσε ως τό τέλος. Τα προσάνα τα κοράζονα. Κι' είχε τό άτυχημα να μη μπορεί να τραγουδήσει. Δεν ήθεσε σέ θέση να βαστήξει όσος έ-πρεπε μίαν δόκλινη νότα, δεν έ-χε μέσον όρο στη φωνή της, δεν ή-θεσε να συνεχιστεί, με μία λέξη τραγουδούσε με τέλην, όμως χωρίς νό. Αλλά όμως τραγουδού έτσι που βασικός μου, ή άνατί και ή ύπακοή μου για ούς;... Περισσότερα δέ λέω. Όσο γι' αυτά που με κατακρίνετε για τη μικρή τραγουδίστρια σ'ό Μόναχο, πρέπει να διολογήσω πώς ή-μωνα μεγάλος γάδωρος για να γράφω μία τέτοια μεγάλη ψευτιά. Δεν ξέρει ακόμα τι θα πεί τραγου-δι. Η αθήναια είναι πώς για μία κοπέλλα που έμωσε μουσική πριν τρεις μήνες μόνο, τραγουδούσε εξάι-ρετα. Εκτός απ' αυτό είχε μία πολύ εύχάριστη καθαρή φωνή. Η ατία που την έπαυόσα τόσο είναι βέβαια γιατί από τό πρωτ' ως τό βράδυ δεν άκουγα τίποτ' άλλο, παρά τί δεν υπάρχει καλύτερη τραγουδίστρια σ' όλη την Ευρώπη. Όποιος έν την άκουσε, δεν έχει άκούσει τίποτα. Δεν τολμώσα να φέρω αντίρρηση απ' τη ή μία γιατί ήθελα να κάνω τον κόσμο φίλο μου κι' απ' την άλλη γιατί έρ-χόμωνα κάτ' εύθεία από τό Ζάλτσ-μπουργκ, όπου κάνουν τον άθωρο-πο με έξουνησιος την αντίρρηση. Όμως μόλις έμωνα μόνος γελούσα με την καρδιά μου. Γιατί να μη γλάσω και στο γράμμα μου προς ε-σάς; Αυτό δέν τό καταλαβαίνω.

Μία ή παράσταση, ένα τό τυπα-μένο κείμενο, με τόσο διαφορετικά τα διαβάζω και τα συμπερασμα-τικά λέει ο κ. Νικόλαος ο Ποριώτης. Και ποτ' άπονοιά σήμερα, γ' α' τε-λε-υ-ε-τ-α-φ-ο-ρ-α, άρχίζοντας με τα λόγια του Σολομού: «Τίμια λόγια σου έβήγκαν από τό στόμα κ' έγώ κ' έσύ πολέμους για την αθήναια, αλλά σου λλογοίσα καλά μήπως κυνηγούσα την αθήναια είν εκείνον τον τρόπον άπατηθείς σφύ-γοντας είν τον κόρφο της τό φάνα-τος της... Πικρότατα και άληθινά λόγια. Ναί. Άλλοίμωνα! Η δάφνη κατεμαράθη!».

Μία ή παράσταση, ένα τό τυπα-μένο κείμενο, με τόσο διαφορετικά τα διαβάζω και τα συμπερασμα-τικά λέει ο κ. Νικόλαος ο Ποριώτης. Και ποτ' άπονοιά σήμερα, γ' α' τε-λε-υ-ε-τ-α-φ-ο-ρ-α, άρχίζοντας με τα λόγια του Σολομού: «Τίμια λόγια σου έβήγκαν από τό στόμα κ' έγώ κ' έσύ πολέμους για την αθήναια, αλλά σου λλογοίσα καλά μήπως κυνηγούσα την αθήναια είν εκείνον τον τρόπον άπατηθείς σφύ-γοντας είν τον κόρφο της τό φάνα-τος της... Πικρότατα και άληθινά λόγια. Ναί. Άλλοίμωνα! Η δάφνη κατεμαράθη!».

Μία ή παράσταση, ένα τό τυπα-μένο κείμενο, με τόσο διαφορετικά τα διαβάζω και τα συμπερασμα-τικά λέει ο κ. Νικόλαος ο Ποριώτης. Και ποτ' άπονοιά σήμερα, γ' α' τε-λε-υ-ε-τ-α-φ-ο-ρ-α, άρχίζοντας με τα λόγια του Σολομού: «Τίμια λόγια σου έβήγκαν από τό στόμα κ' έγώ κ' έσύ πολέμους για την αθήναια, αλλά σου λλογοίσα καλά μήπως κυνηγούσα την αθήναια είν εκείνον τον τρόπον άπατηθείς σφύ-γοντας είν τον κόρφο της τό φάνα-τος της... Πικρότατα και άληθινά λόγια. Ναί. Άλλοίμωνα! Η δάφνη κατεμαράθη!».

Μία ή παράσταση, ένα τό τυπα-μένο κείμενο, με τόσο διαφορετικά τα διαβάζω και τα συμπερασμα-τικά λέει ο κ. Νικόλαος ο Ποριώτης. Και ποτ' άπονοιά σήμερα, γ' α' τε-λε-υ-ε-τ-α-φ-ο-ρ-α, άρχίζοντας με τα λόγια του Σολομού: «Τίμια λόγια σου έβήγκαν από τό στόμα κ' έγώ κ' έσύ πολέμους για την αθήναια, αλλά σου λλογοίσα καλά μήπως κυνηγούσα την αθήναια είν εκείνον τον τρόπον άπατηθείς σφύ-γοντας είν τον κόρφο της τό φάνα-τος της... Πικρότατα και άληθινά λόγια. Ναί. Άλλοίμωνα! Η δάφνη κατεμαράθη!».

ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΠΑΥΛΑ

[Τό τέλος της συζήτησης με τον κ. Ν. Ποριώτη]

ΤΟΥ Κ. ΠΕΛΟΥ ΚΑΤΣΕΛΗ

Μία ή παράσταση, ένα τό τυπα-μένο κείμενο, με τόσο διαφορετικά τα διαβάζω και τα συμπερασμα-τικά λέει ο κ. Νικόλαος ο Ποριώτης. Και ποτ' άπονοιά σήμερα, γ' α' τε-λε-υ-ε-τ-α-φ-ο-ρ-α, άρχίζοντας με τα λόγια του Σολομού: «Τίμια λόγια σου έβήγκαν από τό στόμα κ' έγώ κ' έσύ πολέμους για την αθήναια, αλλά σου λλογοίσα καλά μήπως κυνηγούσα την αθήναια είν εκείνον τον τρόπον άπατηθείς σφύ-γοντας είν τον κόρφο της τό φάνα-τος της... Πικρότατα και άληθινά λόγια. Ναί. Άλλοίμωνα! Η δάφνη κατεμαράθη!».

ΤΟΥ Κ. ΠΕΛΟΥ ΚΑΤΣΕΛΗ

Μία ή παράσταση, ένα τό τυπα-μένο κείμενο, με τόσο διαφορετικά τα διαβάζω και τα συμπερασμα-τικά λέει ο κ. Νικόλαος ο Ποριώτης. Και ποτ' άπονοιά σήμερα, γ' α' τε-λε-υ-ε-τ-α-φ-ο-ρ-α, άρχίζοντας με τα λόγια του Σολομού: «Τίμια λόγια σου έβήγκαν από τό στόμα κ' έγώ κ' έσύ πολέμους για την αθήναια, αλλά σου λλογοίσα καλά μήπως κυνηγούσα την αθήναια είν εκείνον τον τρόπον άπατηθείς σφύ-γοντας είν τον κόρφο της τό φάνα-τος της... Πικρότατα και άληθινά λόγια. Ναί. Άλλοίμωνα! Η δάφνη κατεμαράθη!».

ΜΙΑ ΚΑΤΑΠΑΝΚΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

ΤΗΣ ΚΛΩΝΤΙΝ ΣΩΝΕΖ

Μία ή παράσταση, ένα τό τυπα-μένο κείμενο, με τόσο διαφορετικά τα διαβάζω και τα συμπερασμα-τικά λέει ο κ. Νικόλαος ο Ποριώτης. Και ποτ' άπονοιά σήμερα, γ' α' τε-λε-υ-ε-τ-α-φ-ο-ρ-α, άρχίζοντας με τα λόγια του Σολομού: «Τίμια λόγια σου έβήγκαν από τό στόμα κ' έγώ κ' έσύ πολέμους για την αθήναια, αλλά σου λλογοίσα καλά μήπως κυνηγούσα την αθήναια είν εκείνον τον τρόπον άπατηθείς σφύ-γοντας είν τον κόρφο της τό φάνα-τος της... Πικρότατα και άληθινά λόγια. Ναί. Άλλοίμωνα! Η δάφνη κατεμαράθη!».

ΤΟ ΜΟΤΣΑΡΤ ΣΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ

ΤΟΥ Κ. ΠΕΛΟΥ ΚΑΤΣΕΛΗ

Μία ή παράσταση, ένα τό τυπα-μένο κείμενο, με τόσο διαφορετικά τα διαβάζω και τα συμπερασμα-τικά λέει ο κ. Νικόλαος ο Ποριώτης. Και ποτ' άπονοιά σήμερα, γ' α' τε-λε-υ-ε-τ-α-φ-ο-ρ-α, άρχίζοντας με τα λόγια του Σολομού: «Τίμια λόγια σου έβήγκαν από τό στόμα κ' έγώ κ' έσύ πολέμους για την αθήναια, αλλά σου λλογοίσα καλά μήπως κυνηγούσα την αθήναια είν εκείνον τον τρόπον άπατηθείς σφύ-γοντας είν τον κόρφο της τό φάνα-τος της... Πικρότατα και άληθινά λόγια. Ναί. Άλλοίμωνα! Η δάφνη κατεμαράθη!».

ΜΙΑ ΚΑΤΑΠΑΝΚΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

ΤΗΣ ΚΛΩΝΤΙΝ ΣΩΝΕΖ

Μία ή παράσταση, ένα τό τυπα-μένο κείμενο, με τόσο διαφορετικά τα διαβάζω και τα συμπερασμα-τικά λέει ο κ. Νικόλαος ο Ποριώτης. Και ποτ' άπονοιά σήμερα, γ' α' τε-λε-υ-ε-τ-α-φ-ο-ρ-α, άρχίζοντας με τα λόγια του Σολομού: «Τίμια λόγια σου έβήγκαν από τό στόμα κ' έγώ κ' έσύ πολέμους για την αθήναια, αλλά σου λλογοίσα καλά μήπως κυνηγούσα την αθήναια είν εκείνον τον τρόπον άπατηθείς σφύ-γοντας είν τον κόρφο της τό φάνα-τος της... Πικρότατα και άληθινά λόγια. Ναί. Άλλοίμωνα! Η δάφνη κατεμαράθη!».

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Μία ή παράσταση, ένα τό τυπα-μένο κείμενο, με τόσο διαφορετικά τα διαβάζω και τα συμπερασμα-τικά λέει ο κ. Νικόλαος ο Ποριώτης. Και ποτ' άπονοιά σήμερα, γ' α' τε-λε-υ-ε-τ-α-φ-ο-ρ-α, άρχίζοντας με τα λόγια του Σολομού: «Τίμια λόγια σου έβήγκαν από τό στόμα κ' έγώ κ' έσύ πολέμους για την αθήναια, αλλά σου λλογοίσα καλά μήπως κυνηγούσα την αθήναια είν εκείνον τον τρόπον άπατηθείς σφύ-γοντας είν τον κόρφο της τό φάνα-τος της... Πικρότατα και άληθινά λόγια. Ναί. Άλλοίμωνα! Η δάφνη κατεμαράθη!».

ΤΟΝ... ΕΓΝΩΡΙΖΕ

Μία ή παράσταση, ένα τό τυπα-μένο κείμενο, με τόσο διαφορετικά τα διαβάζω και τα συμπερασμα-τικά λέει ο κ. Νικόλαος ο Ποριώτης. Και ποτ' άπονοιά σήμερα, γ' α' τε-λε-υ-ε-τ-α-φ-ο-ρ-α, άρχίζοντας με τα λόγια του Σολομού: «Τίμια λόγια σου έβήγκαν από τό στόμα κ' έγώ κ' έσύ πολέμους για την αθήναια, αλλά σου λλογοίσα καλά μήπως κυνηγούσα την αθήναια είν εκείνον τον τρόπον άπατηθείς σφύ-γοντας είν τον κόρφο της τό φάνα-τος της... Πικρότατα και άληθινά λόγια. Ναί. Άλλοίμωνα! Η δάφνη κατεμαράθη!».

Η Τζόν Κράουφρντ, στο διάλειμμα μιας νέας ταινίας που γυρίζει τώρα.

Μία ή παράσταση, ένα τό τυπα-μένο κείμενο, με τόσο διαφορετικά τα διαβάζω και τα συμπερασμα-τικά λέει ο κ. Νικόλαος ο Ποριώτης. Και ποτ' άπονοιά σήμερα, γ' α' τε-λε-υ-ε-τ-α-φ-ο-ρ-α, άρχίζοντας με τα λόγια του Σολομού: «Τίμια λόγια σου έβήγκαν από τό στόμα κ' έγώ κ' έσύ πολέμους για την αθήναια, αλλά σου λλογοίσα καλά μήπως κυνηγούσα την αθήναια είν εκείνον τον τρόπον άπατηθείς σφύ-γοντας είν τον κόρφο της τό φάνα-τος της... Πικρότατα και άληθινά λόγια. Ναί. Άλλοίμωνα! Η δάφνη κατεμαράθη!».

ΤΟ ΞΕΝΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΑΙΣΑΡ ΜΗΠΡΟΤΩ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΝΙΚΟΥ ΛΟΥΡΔΩΤΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΠΡΟΛΟΓΟΥΜΟΥ: Μία γενεαλογία... Η Κωνσταντία, η γυναίκα του αυτοκράτορα...

Οπότε, Κωνσταντία μου, το έργο Ρογκέν, εικοσιπέντε χρόνια ακριβολογώτατα στο Παρίσι...

— Λοιπόν, Κωνσταντία μου, το έργο Ρογκέν, εικοσιπέντε χρόνια ακριβολογώτατα στο Παρίσι...

— Μα αφού θα κάνετε οικοδομική Ζάε δίνει κουράγιο για να σας ξεκοκκαλίσει, ύστερα...

— Μα λές σου πώς μπορεί κανένας να τυλίξει ανθρώπους σαν τον Πιγερόν, τον Κάρλο Κλαπαρόν και τον Ρογκέν...

— Μα καλά μου άντρούλη, Ποιά ή ανάγκη του Ρογκέν ν' ανακατέβει σε τέτοιες δουλειές...

— Μα αφού θα κάνετε οικοδομική Ζάε δίνει κουράγιο για να σας ξεκοκκαλίσει, ύστερα...

— Μα λές σου πώς μπορεί κανένας να τυλίξει ανθρώπους σαν τον Πιγερόν, τον Κάρλο Κλαπαρόν και τον Ρογκέν...

— Μα καλά μου άντρούλη, Ποιά ή ανάγκη του Ρογκέν ν' ανακατέβει σε τέτοιες δουλειές...

— Μα αφού θα κάνετε οικοδομική Ζάε δίνει κουράγιο για να σας ξεκοκκαλίσει, ύστερα...

— Θ' αγοράζουμε οικόπεδα στα περσικά της Μπαυτελέ... Ο Ρογκέν λογαριάζει πως θα πάσουμε από τέρταρο της άλιας που άρχισαν σε τρία χρόνια...

— Καλά και που θα βρεις τις τρακόσες χιλιάδες φράγκα; τον ρώτησε η κ. Μηπρωτά...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

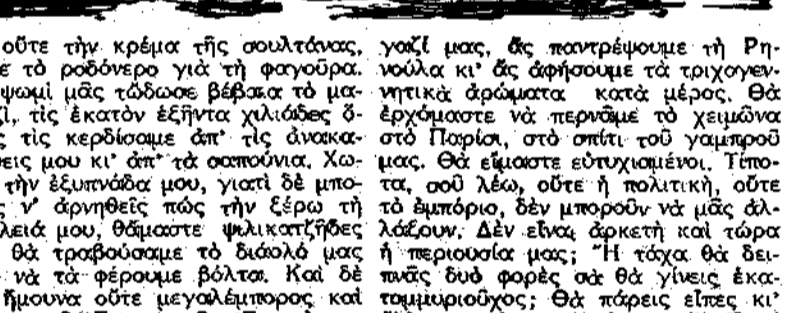
— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

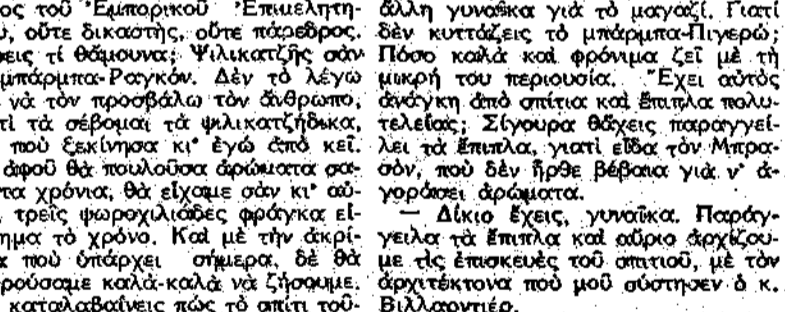
— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

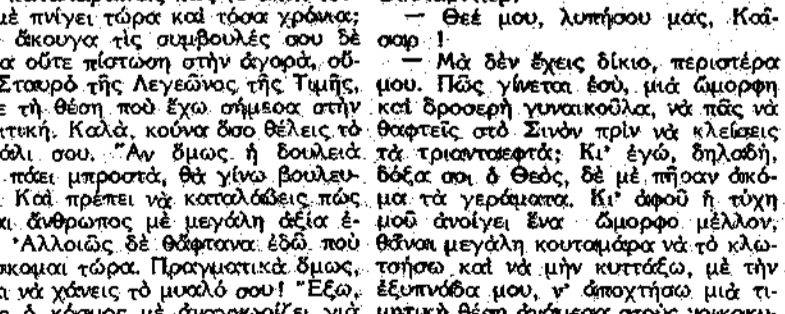
— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

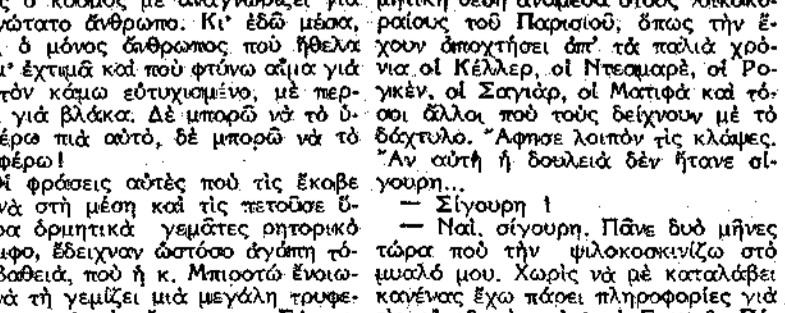
— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

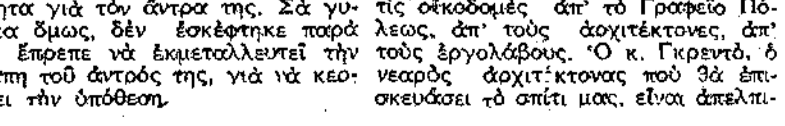
— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

— Δεν καταλαβαίνεις, έσο γροβλά μου, από πού θα βρούμε...

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΡΧΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Σεπτέμβριος.

Η παρομένη Κυριακή γέννησε το έργο της δουλειάς περίπου της μήνας 'Εκδοσης Θεσσαλονίκης...

ΤΟΥ ΟΝΟΡΕ ΝΤΕ ΜΠΑΛ

— Μα αφού θα κάνετε οικοδομική Ζάε δίνει κουράγιο για να σας ξεκοκκαλίσει, ύστερα...

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

— Ένα μεγάλο μέρος της γενετικής πνευματικής κίνησης στην Κυπριασία και γενικότερα από τον Μεσογειακό...

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

— Στην «ΕΠΙΣΤΗΡΗ ΤΑΧΥΡΟΜΟ» Χαλκίδας της 6 Σεπτεμβρίου, στην εβδόμη φιλοσοφία...

ΚΥΠΡΙΑΣΙΑ, Σεπτέμβριος.

— Ένα μεγάλο μέρος της γενετικής πνευματικής κίνησης στην Κυπριασία και γενικότερα από τον Μεσογειακό...

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ

— Στην «ΕΠΙΣΤΗΡΗ ΤΑΧΥΡΟΜΟ» Χαλκίδας της 6 Σεπτεμβρίου, στην εβδόμη φιλοσοφία...

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

— Στην «ΕΠΙΣΤΗΡΗ ΤΑΧΥΡΟΜΟ» Χαλκίδας της 6 Σεπτεμβρίου, στην εβδόμη φιλοσοφία...

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

— Στην «ΕΠΙΣΤΗΡΗ ΤΑΧΥΡΟΜΟ» Χαλκίδας της 6 Σεπτεμβρίου, στην εβδόμη φιλοσοφία...

Το Τουρκικό περιεργό του Δ. Ε. Θεσσαλονίκης. Σχετική αντίσκηνη για την έκδοση σ' όλη τη χώρα της ολιδικής ύλης.

— Στην «ΑΡΧ Δικταίο, το τέλος του διηγηματικού «Ο σκόλος του κοπετών-Κωστή» του Κ. Π. Κασά...

— Στην «ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ» Επίσημο της 5 Σεπτεμβρίου, το τοχικό περσικό...

— Στην «ΕΡΕΥΝΑ» Κοινωνία της 10 και 12 Σεπτεμβρίου, ποιήματα των κ. Βασιλάκη, Πέτρο Δημά και ομηρικά...

— Στην «ΠΡΟΔΟΣ» Αλληγορία της 8 Σεπτεμβρίου, ποιήματα του κ. Μεν. Λουτήρη...

— Στην «ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΤΡΙΘΥΛΙΑΣ» της Κυριακής της 5 Σεπτεμβρίου, στην εβδόμη φιλοσοφία...

— Στην «ΚΡΑΥΓΗ» Ιωαννίνων της 5 Σεπτεμβρίου, ποιήματα του κ. Παριλά...

— Στην «ΣΗΜΑΙΑ ΚΑΘΩΛΟΝ» της 6 Σεπτεμβρίου, στην εβδόμη φιλοσοφία...

Advertisement for 'ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΗΣ ΜΟΥ' by ΒΑΣΣΟΥ ΒΑΡΙΚΑ.

Advertisement for 'TA "ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΘΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΟΥΝ' by Κ. ΧΑΡ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ.

ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΟΥ ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΘΕΟΥ

ΤΟΥ Κ. ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΕΛΙΟΥ

(Δημοσιογραφικά παρακείμενα) Ένα απόσπασμα από το νέο μυθιστόρημα "Στα Ιχνη του Αγνώστου Θεού" του Κ. Γιώργου Δελίου...

Πάντα παύθηκες χωμάτι φράδα μες φαινομένη ούτως οι μυστικές δυνάμεις που ελεγχόνται ως τις πιο μυστικές περὶ το έαυτό τους... Χωρίς να το προσβέβαιον, φορέσι κάποιον να το θέλουν, μεταβάλλουν μία κλίση και μία ταχτική μας, ανατρέχοντες ένα καθορισμένο συνθήματα μας, σε στοιχεία που πιστεύουμε πως κανέναν νόμο δε θα είναι τόσο ισχυρὸς ὡς το περὶ της. 'Η Νάνα εδρασε μὴν ενσυνείδητον τὸν τελευταίον καιὸν να ὀδηγεῖ μοναχὴ της. Κι' αὐτὸ τὸ ὄραματο ἐξορατικὸ γεγονὸς τὴν ὄρισε τὴν ἀσπὴρ πάλαι, φέρει τὴν ἐξοχήν ἀπὸ τὴν ἀσπὴρ πάλαι τὴν ἀσπὴρ πάλαι τὴν ἀσπὴρ πάλαι...

Όταν κάποια η Μαριέλα ποτόσε κοινὰ εὐχαριστῶν εὐρεσε μέσα σὲ τὸν καιρὸν καὶ τὴν ἀπουσία, ἡ Νάνα, κινημένη ἀπὸ τὸ ἐνδοξασμὸν τῆς καινοῦνης ἐπιδόσεως, ἀνακύλισε ἐνανθὸν κἀπὸ παρανοσὶα τὴν λαθνήσαντα ζωὴ καὶ ἐπιδοσάση τούτου, πὸν περὶ μὴ ὀφείλει τὸν κἀπὸ τὸν λαθνήσαντο, σὰν τὸν ψῆφον τῆς πηγῆς, σὰν τὸν βῆμα τὸν ἀσπὴρ πάλαι τῆς λεωφόρου, σὰν τὸν κἀπὸ τῆς ἀσπὴρ πάλαι τῆς λεωφόρου, σὰν τὸν κἀπὸ τῆς ἀσπὴρ πάλαι τῆς λεωφόρου...

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΜΙΑΣ ΕΦΕΥΡΑΣ

ΤΟΥ Κ. Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Πάντα τόσα και ἔτη μῆνες, πὸν τὸν περιόδιον μετ' ἀνέστη τῆς γνώσεως θεού, γὰρ ἀπὸ τὸ πνευματικὸν ἔργον τὸν τόσον μας καὶ εἰδικότερον τῆς κριτικῆς τοῦ ἑλληνικοῦ βιβλίου. Στὴν ἐφεύρα, μὰς δὲν ἀποδοῦσαν μοναχὴ ὁ γνῶσεως τὸν 'εἰδικὸν και' οὐτὸ τὸ σημεῖον βιβλιοτικὸν καὶ ἡ ἀπονομιὰ τῆς, ἀλλὰ λαθῶσαν καὶ ὁ γνῶσεως τὸν πλατύτερον ἀναγνωστικὸν κοινόν. Στὴν ἀσπὴρ πάλαι μὲς φιλοεὐρετικῆς γνώσεως ἀνομιῶν πὸν προσέχονται ἀπὸ διαφορικῆς τῆς καὶ μετὰ ἀπονομιῆς πνευματικῆς κατὰ τὴν ἐφεύρα. 'Ετσι κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἀποδοῦσαν τὴν ἐξοχήν τῆς ἐφεύρας, εἰς τὴν ἀσπὴρ πάλαι τῆς ἐφεύρας, ἀλλὰ ἀποδοῦσαν τὴν ἐξοχήν τῆς ἐφεύρας, εἰς τὴν ἀσπὴρ πάλαι τῆς ἐφεύρας...

Οἱ πλεονεξίαι σφίγγονται πὸν ἐκ τῆς ἀσπὴρ πάλαι τῆς ἐφεύρας, ἀλλὰ ἀποδοῦσαν τὴν ἐξοχήν τῆς ἐφεύρας, εἰς τὴν ἀσπὴρ πάλαι τῆς ἐφεύρας, ἀλλὰ ἀποδοῦσαν τὴν ἐξοχήν τῆς ἐφεύρας, εἰς τὴν ἀσπὴρ πάλαι τῆς ἐφεύρας... (Text continues with philosophical reflections on knowledge and the divine)

Μὰ ἐξ ἐξοχίας σὰν κἀπὸ σμῆμα πὸν ἐξοχίᾳ ἡ ἐφεύρα μὲς, βέβαια ὁ γνῶσεως πὸν διατυπώσαν ἀπὸ τὸν δεκάετον φέρει περισσότερον ἓνα πῶδες φανερὸν ἢ ἐπιδοσάση σὲ μὴ καὶ μοναχικὴν περὶ τῆς ἐφεύρας... (Text continues with reflections on the value of knowledge)

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΜΑΤΟΣ "Ο ΥΠΝΟΣ ΤΗΣ ΝΕΟΤΗΤΑΣ" ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΖΩΣΤΑΝΙΑΝΟΥ ΑΝΑΒΑΛΛΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΦΥΛΑΚΙΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΕΝΑΣ ΑΝΤΙΚΡΥ ΣΤΟΝ ΑΛΛΟΝ

ΜΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΟ ΠΡΗΓΟΥΜΕΝΟ

Ελλάς πὸς εἶμασε... μὰ στὴν ἐξοχίᾳ τῆς ἐφεύρας, εἰς τὴν ἀσπὴρ πάλαι τῆς ἐφεύρας, ἀλλὰ ἀποδοῦσαν τὴν ἐξοχήν τῆς ἐφεύρας, εἰς τὴν ἀσπὴρ πάλαι τῆς ἐφεύρας... (Text continues with the narrative of the story)

Μὴ μὲν νομισέτε εἶμας κακίᾳ πὸν δὲ δέλω, ἀλλὰ αὐτὸ δὲ πῶδες φανερὸν ἢ ἐπιδοσάση σὲ μὴ καὶ μοναχικὴν περὶ τῆς ἐφεύρας... (Text continues with reflections on the story)

Μὰ ἐξ ἐξοχίας σὰν κἀπὸ σμῆμα πὸν ἐξοχίᾳ ἡ ἐφεύρα μὲς, βέβαια ὁ γνῶσεως πὸν διατυπώσαν ἀπὸ τὸν δεκάετον φέρει περισσότερον ἓνα πῶδες φανερὸν ἢ ἐπιδοσάση σὲ μὴ καὶ μοναχικὴν περὶ τῆς ἐφεύρας... (Text continues with reflections on the story)

ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥ Εἶπαι πὸς ὁ πομπὴ τῆς ἄλλου ἑνὸς Κάλδος. Τίποτα ἴδια ἀπὸ δὲν εἶναι ἄλλοι. 'Ο δημοσιογράφος τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κἀπὸν εἶναι ὁ ΝΙΚΗΦΩΡΟΣ ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ

ΤΗΣ ΚΑς ΤΑΤΙΑΝΑΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

Τὸ πρὸ τῆς πῆρας ἐξοχίᾳ πὸν ἐξοχίᾳ τῆς ἐφεύρας, εἰς τὴν ἀσπὴρ πάλαι τῆς ἐφεύρας, ἀλλὰ ἀποδοῦσαν τὴν ἐξοχήν τῆς ἐφεύρας, εἰς τὴν ἀσπὴρ πάλαι τῆς ἐφεύρας...

Τὸ πρὸ τῆς πῆρας ἐξοχίᾳ πὸν ἐξοχίᾳ τῆς ἐφεύρας, εἰς τὴν ἀσπὴρ πάλαι τῆς ἐφεύρας, ἀλλὰ ἀποδοῦσαν τὴν ἐξοχήν τῆς ἐφεύρας, εἰς τὴν ἀσπὴρ πάλαι τῆς ἐφεύρας...

Τὸ πρὸ τῆς πῆρας ἐξοχίᾳ πὸν ἐξοχίᾳ τῆς ἐφεύρας, εἰς τὴν ἀσπὴρ πάλαι τῆς ἐφεύρας, ἀλλὰ ἀποδοῦσαν τὴν ἐξοχήν τῆς ἐφεύρας, εἰς τὴν ἀσπὴρ πάλαι τῆς ἐφεύρας...

Τὸ πρὸ τῆς πῆρας ἐξοχίᾳ πὸν ἐξοχίᾳ τῆς ἐφεύρας, εἰς τὴν ἀσπὴρ πάλαι τῆς ἐφεύρας, ἀλλὰ ἀποδοῦσαν τὴν ἐξοχήν τῆς ἐφεύρας, εἰς τὴν ἀσπὴρ πάλαι τῆς ἐφεύρας...

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

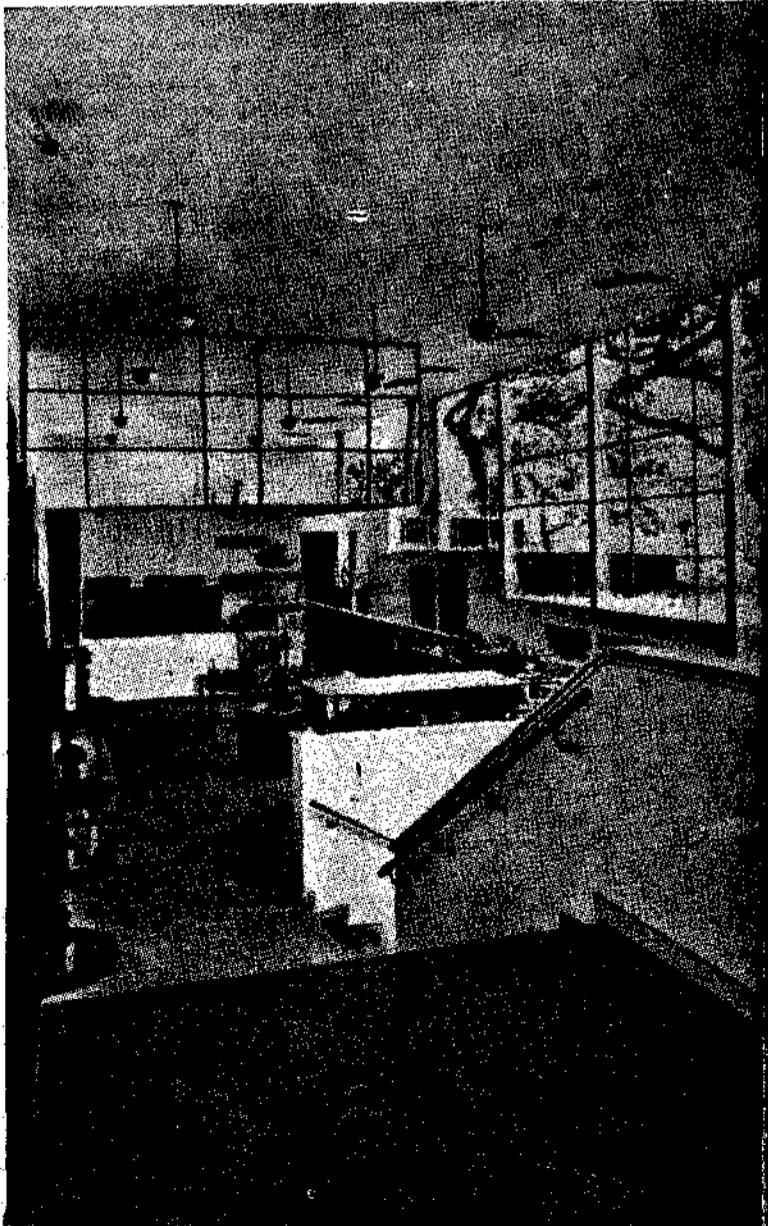
Η Κίνα όπως την βλέπουν οι 'Αμερικανοί: 'Ο Πόλ Μιουλι κ' η Λουίζα Τάινερ στη νέα ταινία «Μορφές της 'Ανατολής».

'Αποσπασμα από την «Γέννηση της 'Αφροδίτης» του Μποπιτσέλι.

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΜΟΝΟΙ! — 'Από το γύρισμα μιάς τελευταίας ταινίας στο Κόλλυγουνι. «Οι αχμάλωτοι του Ζέντα». 'Η σκηνή δπου οι ηρωες είναι ....έπι τέλους μόνοι.]

Τό εσωτερικό του Δανικού περιπτέρου στην Παρισινή 'Εκθεση. Θεωρείται σήμερον ένα από τά πιο αντιπροσωπευτικά σύνθεσων δανιζών κεντρικών δατοδέρματων.